

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/161/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315010156
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2315010156.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného H. F., o upustenie od výkonu ochranného liečenia protitoxikomanického ústavnou formou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 18.9.2019 č. k. 29T/30/2015-473, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.12.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného H. F., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Galanta rozhodol podľa § 447 ods. 1 Tr. por. tak, že zamietol žiadosť odsúdeného H. F., nar. XX.XX.XXXX, t.č. vo výkone trestu ÚVTOS Ilava o upustenie od výkonu ochranného liečenia protitoxikomanického ústavnou formou, ktoré mu bolo uložené rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 29T 30/2015 zo dňa 17.06.2015, právoplatný 17.06.2015.

Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil.

Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smerujú voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na upustenie od výkonu ochranného liečenia. Návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že vykonaným dokazovaním bola ustálená tá skutočnosť, že odsúdený doposiaľ nenastúpil na výkon nariadeného ochranného liečenia protitoxikomanického, ústavnou formou. Súd teda nemá k dispozícii príslušné odborné lekárske vyjadrenie o priebehu liečenia odsúdeného, ako aj o tom, či ochranné liečenie splnilo svoj cieľ, resp. či ochranné liečenie je naďalej účelné, a to buď v ústavnej forme alebo v ambulantnej. Z týchto dôvodov súd nemohol vyhovieť žiadosti odsúdeného o upustenie od výkonu nariadeného ochranného liečenia protitoxikomanického, ústavnou formou, pričom rozhodovanie o zmene takto uloženého liečenia na ambulantnú formu je bezpredmetné, pretože tak, ako je to už vyššie uvedené, odsúdený ešte ani čiastočne neabsolvoval ústavné ochranné liečenie. Súd nemôže ovplyvniť kapacitné možnosti ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v rámci čoho sú uprednostňované odsúdení, ktorí majú skorší koniec trestu.

Sťažnostný súd preskúmajúc napadnuté uznesenie, ako i príslušný na vec vzťahujúci sa spisový materiál, dospel k záveru, že prvostupňový súd postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ rozhodol o zamietnutí návrhu odsúdeného na upustenie od výkonu ochranného liečenia. Odôvodnenie súdu prvého stupňa považuje sťažnostný súd, za správne, pričom úvaha prvostupňového súdu vychádza z logického zhodnotenia zistených skutočností a dôkazov, ktoré boli v tomto konaní vykonané.

Hmotnoprávne podmienky, za ktorých súd upustí od výkonu ochranného liečenia upravuje ustanovenie § 74 ods. 3 Trestného zákona. Podľa tohto ustanovenia od výkonu ochranného liečenia súd upustí, ak zaniknú pred jeho začatím okolnosti, pre ktoré bolo uložené.

Z citovaného ustanovenia je teda zrejmé, že od výkonu uloženého ochranného liečenia je možné upustiť len v tom prípade, ak ešte predtým, než bolo s výkonom tohto liečenia započaté, dôjde k zániku okolností, pre ktoré bolo uložené, čiže ak vlastne odpadnú dôvody, ktoré k uloženiu ochranného liečenia viedli.

U odsúdeného sa s výkonom ochranného protitoxikomanického liečenia doposiaľ nezačalo, avšak samotná okolnosť, že odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody nepožíva návykové látky, nie je tou skutočnosťou, na základe ktorej by sťažnostný súd dospel k záveru, že zanikli dôvody, pre ktoré bolo ochranné liečenie uložené. Nútená abstinencia od užívania návykových látok u odsúdeného vyvolaná výkonom trestu odňatia slobody sama osebe nepredstavuje dôvod na to, aby sa nezačalo, resp. upustilo od výkonu uloženého ochranného liečenia, a tým vôbec nedošlo k dosiahnutiu účelu ním sledovaného. Sťažnostný súd považuje za potrebné uviesť, že ochranné opatrenie, medzi ktoré ochranné liečenie nepochybne patrí, nie je trestom. Účelom ochranného opatrenia sa sleduje predovšetkým prevencia, do popredia vystupuje jeho výchovná a terapeutická zložka, pričom konečným účelom ochranného opatrenia je odstránenie alebo aspoň zníženie nebezpečenstva ďalšieho porušenia alebo ohrozenia záujmov chránených Trestným zákonom zo strany páchatelia.

Z uvedeného dôvodu sa ani nestanovuje dĺžka ochranného liečenia, to trvá dovtedy, pokiaľ nie je jeho účel splnený. Je teda v podstate aj v záujme odsúdeného, aby sa podrobil odbornému liečeniu, pokiaľ má skutočne záujem, tak, ako to sám deklaroval, v budúcnosti viesť riadny život. Jeho subjektívny názor v tom smere, že sa vo výkone trestu nachádza už 6 rokov, počas ktorých abstínuje, rozhodne nemôže postačovať na záver o tom, že dôvody, pre ktoré bolo liečenie uložené, pominuli. Ani samotný fakt abstinencie, teda skutočnosť, že odsúdený v priebehu výkonu trestu odňatia slobody nemá prístup k omamným a psychotropným látkam, nemôže byť dostatočným dôvodom k upusteniu od výkonu uloženého ochranného liečenia.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

S poukazom na uvedené sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.